

до Черно море, която е была много время въ тѣхно-то владѣніе, сир. отъ имя-то на града Прѣсѣчень, можемъ да заключимъ, че Суличи-ти, жители-ти на тоя градъ, поне, които сж владѣли, были сж Българе.

Както и да е, по казаніе-то на Лѣтописеца, Суличи-ти, които сж ся притѣснявали отъ Игоревы-ты Россіане, принудили ся да оставятъ Днѣпръ и да ся отдалечатъ отвѣдъ Днѣстръ, сир. въ Молдавіѣ, или Бессарабіѣ.

Освѣтъ това отъ 10-тый членъ на трактата между Россіѣ и Грѣци-ты, въ който Русскій Великій Князь ся одлѣжыва да не пуца Черны-ты Българе да воювать срѣщу Херсонскы-ты въ Крымъ Грѣцкы владѣнія, види ся, че тая страна, която ся наричала, на Суличи-ты, и часть на Тиверци-ты, дадена была на Россіане-ты, сир. Россіане-ти сж приближили къмъ Черно море.

На истинѣ, въ Высокъ-тѣ Свѣтлицѣ весма живо усѣщали, колко было бесполезно да прѣкарватъ често корабы отъ Россіѣ въ Черно море прѣзъ Българскы-ты владѣнія, въ които, и когато дору имахъ миръ съ Царя Българскій, все ся нахождахъ морскы разбойническы дружины, срѣщу които Днѣпровскы-ти и Днѣстровскы-ты Русскы матроси трѣбовало всегда да сж готови да ги отпѣжджтъ.

И така Россіане-ти удръжяхъ тѣя мѣста, както ся види отъ мирный сговоръ, до само-то море.

Обаче, явно ся види, че Россіане-ти, които ся бяхъ приготвили да продлѣжывать войнѣ-тѣ, не сж шили да пропустятъ той случай, сирѣчь, кога заключавахъ миръ, да искарать военны-ты си иждивенія, да удръжатъ сир. нѣкожъ часть отъ напѣжны-ты на Сѣверъ Българскы владѣнія.

Въ IX членъ ся запрѣщава на Россіане-ты да зимувать около Бѣловежье (а не Бѣлобрежье) или Бѣлградъ, а сега Аккерманъ; зачто тѣя мѣста сж были на Българіѣ: и така Днѣстръ дѣлил Българіѣ отъ Россіѣ.